

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1954 r.

Nr 20

T R E S C :

Poz:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

75 — z dnia 21 kwietnia 1954 r. zmieniające zasady wynagradzania pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” 125

75

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 kwietnia 1954 r.

zmieniające zasady wynagradzania pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

W celu ujednoczenia zasad wynagradzania pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” oraz stworzenia lepszych warunków podnoszenia wydajności pracy i kwalifikacji pracowników na podstawie art. 2 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. Nr 16, poz. 59) oraz art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1948 r. Nr 43, poz. 312) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” zatrudnieni przy czynnościach nie objętych taryfikatorami kwalifikacyjnymi robotników, o których mowa w dalszych paragrafach, otrzymują uposażenie zasadnicze w wysokości zależnej od zajmowanego stanowiska służbowego.

2. W związku z przepisem ust. 1 zmienia się i uzupełnia „Tabele stanowisk i stawek uposażenia”, stanowiącą załącznik nr 1, regulaminy premiowania, stanowiące załączniki nr 5 — 32 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1952 r. w sprawie uposażenia niektórych kategorii pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1952 r. Nr 34, poz. 241 i z 1953 r. Nr 10, poz. 34), oraz wprowadza się nowe regulaminy premiowania.

3. Zmiany, uzupełnienia oraz nowe regulaminy premiowania, o których mowa w ust. 2, zawierają załączniki nr 1 — 7 do niniejszego rozporządzenia.

4. Minister Kolei wyda jednolity tekst załączników do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1952 r. w sprawie uposażenia niektórych kategorii pracowników

przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 34, poz. 241 i z 1953 r. Nr 10, poz. 34), z zachowaniem ciągłej numeracji załączników.

§ 2. 1. Robotnicy zatrudnieni przy robotach budowlano-montażowych i remontowo-mechanicznych oraz przy utrzymaniu urządzeń drogowych, elektrotechnicznych, elektrotrakcyjnych i mechanicznych w służbach drogowych, elektrotechnicznej, elektrotrakcyjnej i mechanicznej kolei normalnotorowych, wąskotorowych i kolei linowych otrzymują wynagrodzenie akordowe lub dniówkowe według tabeli płac stanowiącej załącznik nr 8 do niniejszego rozporządzenia.

2. Podstawę zaszeregowania robotników do poszczególnych kategorii tabeli płac stanowi jednolity ogólnobudowlany taryfikator kwalifikacyjny robotników oraz taryfikator kwalifikacyjny robotników obowiązujący w zakładach naprawczych taboru kolejowego.

3. Robotnicy, którzy przy zaszeregowaniu według taryfikatorów, wymienionych w ust. 2, otrzymaliby stawkę osobistego zaszeregowania niższą od ich dotychczasowej godzinowej stawki wynagrodzenia powinni być zaszeregowani do kategorii tabeli płac nie niższej od posiadanej stawki.

§ 3. Upoważnia się Ministra Kolei do dokonania po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych niezbędnych zmian i uzupełnień w taryfikatorach kwalifikacyjnych, o których mowa w § 2, wynikających ze specyfiki pracy kolei, jeżeli zmiany te nie powodują zwiększenia planowanego funduszu płac. Zmiany taryfikatorów kwalifikacyjnych po-

wodujące zwiększenie planowanego funduszu płac wymagają uzgodnienia z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów.

§ 4. Wprowadzenie tabeli płac i taryfikatorów kwalifikacyjnych dla robotników wymienionych w § 2 ust. 1 powinno nastąpić z dniem 1 czerwca 1954 r. i nie może zwiększyć planowanego funduszu płac kolei.

§ 5. W związku z przepisami §§ 2 i 4 zobowiązuje się Ministra Kolei do powołania w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych do dnia 30 kwietnia 1954 r. komisji kwalifikacyjnych, których zadaniem będzie zaszeregowanie robotników do odpowiedniej kategorii płac taryfikatora.

§ 6. Robotnik, który wykonuje pracę nie odpowiadającą jego osobistemu zaszeregowaniu, otrzymuje wynagrodzenie za faktycznie wykonaną pracę.

§ 7. 1. Brygadziści, tj. kwalifikowani robotnicy, kierujący i nadzorujący brygadę (zespół) robotników, otrzymują dodatek w wysokości 20% stawki podstawowej akordowej lub dniówkowej.

2. Brygadziści, o których mowa w ust. 1, pracują na równi z członkami brygady (zespołu) i powinni być wynagradzani według stawki odpowiadającej kategorii pracy wykonywanej przez nich w brygadzie.

§ 8. 1. Za czas stracony w zakładzie pracy z powodu postojów niezależnego od robotnika robotnik powinien otrzymać wynagrodzenie odpowiadające jego osobistemu zaszeregowaniu.

2. Warunkiem przyznania wynagrodzenia z powodu postojów (ust. 1) jest bezzwłoczne zgłoszenie postojów przez robotnika bezpośrednio przełożonemu. W każdym przypadku postojów powinien być spisany protokół.

§ 9. 1. Pracownicy podstawowych dla przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” stacji kolejowych, wymienieni w załączniku nr 9 do niniejszego rozporządzenia, mogą być wynagradzani według systemu akordowo-premiowego.

2. Tabelę wynagrodzeń wyjściowych stanowiących podstawę do ustalenia stawek akordowych i premiowych dla stacji, o których mowa w ust. 1, zawiera załącznik nr 9 do niniejszego rozporządzenia.

3. Szczegółowe zasady akordowo-premiowego systemu wynagradzania w granicach planowanego funduszu płac ustala dla każdej stacji Minister Kolei po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych.

§ 10. W związku z przepisami §§ 1 do 9 znosi się wynagradzanie pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” według grup uposażenia zasadniczego przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 55, poz. 309 z późniejszymi zmianami).

§ 11. 1. Pracownicy zatrudnieni przy pracach szkodliwych dla zdrowia otrzymują dodatek do stawki w wysokości 10%.

2. Kategorie pracowników uprawnionych do dodatku, o którym mowa w ust. 1, ustala Minister Kolei po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych za zgodą resortowego wiceprezesa Rady Ministrów,

§ 12. 1. Pracownicy zatrudnieni:

a) w m. st. Warszawie,

b) na obszarze miast: Elbląga, Gdańska, Gdyni, Sopotu, Szczecina oraz powiatów: elbląskiego, gdańskiego, wejherowskiego, szczecińskiego i wolińskiego otrzymują dodatek lokalny.

2. Wysokość dodatków lokalnych (stołecznego i morskiego) określa załącznik nr 10 do niniejszego rozporządzenia.

§ 13. 1. Kategorie pracowników uprawnionych do otrzymywania odzieży roboczej, ochronnej i sprzętu ochrony osobistej oraz normy określające ilość, rodzaj odzieży i minimalne okresy (normy) zużycia określi Minister Kolei w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Odzież ochronna oraz sprzęt ochrony osobistej pozostają własnością zakładu pracy i powinny być zwrócone przez pracownika w przypadku utraty prawa do tej odzieży. Naprawianie i konserwacja tej odzieży odbywa się na koszt zakładu pracy.

3. Pracownik odpowiada za całość przydzielonej mu odzieży ochronnej i sprzętu ochrony osobistej i obowiązany jest zwrócić koszt tej odzieży, jeżeli uległa ona uszkodzeniu lub utracie z jego winy lub niedbalstwa. Koszt ten ustala kierownik jednostki organizacyjnej w porozumieniu z radą zakładową biorąc pod uwagę czas użytkowania i stopień zużycia tych przedmiotów.

4. Odzież robocza wydawana pracownikowi bezpłatnie przechodzi po okresie zużycia noszenia na własność pracownika. Naprawa i konserwacja tej odzieży należy do obowiązków pracowników. W przypadku gdy pracownik zostaje zwolniony lub zwalnia się z pracy przed upływem okresu zużycia (noszenia) tej odzieży, obowiązany jest odzież tę zwrócić lub może ją zachować na własność pod warunkiem, że za okres jej niewynoszenia uiszczy proporcjonalną należność pełnych kosztów.

5. Prawo pracowników do umundurowania służbowego określają odrębne przepisy.

§ 14. W związku z przepisami §§ 1 — 13 w odniesieniu do pracowników objętych niniejszym rozporządzeniem wprowadza się następujące zmiany:

1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1945 r. Nr 52, poz. 299, z 1949 r. Nr 61, poz. 476 i z 1950 r. Nr 32, poz. 296):

1) § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „(1). Rozporządzenie niniejsze normuje stosunek służbowy etatowych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” nazywanego w dalszym ciągu rozporządzenia skrótem „P.K.P.”;

2) § 2 skreśla się;

3) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. (1) Nadanie charakteru pracownika etatowego następuje przez mianowanie.

(2) Władza, która mianuje pracownika etatowym oznacza w piśmie o mianowaniu termin ważności mianowania.”;

4) § 10 skreśla się;

5) w § 36 ust. 3 i 4 skreśla się;

6) § 37 skreśla się.

2. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1945 r. Nr 55,

poz. 309, z 1946 r. Nr 51, poz. 288 i Nr 52, poz. 295, z 1949 r. Nr 14, poz. 89 i z 1953 r. Nr 10, poz. 33):

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje uposażenie pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” mianowanych pracownikami etatowymi.”;

2) § 2, § 3, § 4, § 5, § 6, § 7, § 9, w § 13 pkt 1 i 4 oraz § 18 skreśla się;

3) § 19 otrzymuje brzmienie:

„§ 19. Uposażenie może być obniżone w przypadku wyznaczenia pracownika do pełnienia czynności na niższym stanowisku, jeżeli ostatnio pobierane uposażenie przekracza najwyższe uposażenie, jakie w myśl przepisów mogą otrzymywać pracownicy na tym stanowisku. Obniżenie uposażenia następuje po upływie 3 kalendaryzowanych miesięcy od dnia wyznaczenia.”;

4) w § 22 ust. 1 i 2 skreśla się;

5) § 36 otrzymuje brzmienie:

„§ 36. Pracownicy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” przeniesieni z urzędu do służby w Ministerstwie Kolei zatrzymują wynagrodzenie łącznie z przeciętną premią przysługującą im na poprzednio zajmowanym stanowisku, jeżeli wynagrodzenie to jest wyższe od wynagrodzenia przysługującego na stanowisku, na które zostali przeniesieni”.

3. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1952 r. w sprawie uposażenia niektórych kategorii pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. z 1952 r. Nr 34, poz. 241 i z 1953 r. Nr 10, poz. 34):

1) w § 2 ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Prawo do wynagrodzenia związanego z określonym stanowiskiem powstaje:

- a) dla wstępujących do służby, jeżeli objęcie służby nie nastąpiło z dniem pierwszym miesiąca, lecz w ciągu miesiąca — od dnia objęcia służby; wynagrodzenie za czas do pierwszego najbliższego miesiąca oblicza się w wysokości 1/30 części miesięcznego uposażenia za każdy dzień;
- b) w innych przypadkach z dniem pierwszym najbliższego miesiąca po dniu powołania lub wyznaczenia do stałego pełnienia czynności, jeżeli dzień ten nie zbiega się z terminem płatności wynagrodzenia.

2. Przepis ust. 1 lit. a) stosuje się również w przypadkach czasowego pełnienia czynności w zastępstwie innych pracowników na stanowiskach, na których pełnienie służby odbywa się w turnusie.

3. Pracownicy nie objęci przepisem ust. 2 w przypadku czasowego pełnienia czynności w zastępstwie innych pracowników otrzymują wynagrodzenie przewidziane dla tego stanowiska, jeżeli pełnienie służby w zastępstwie trwa co najmniej miesiąc. W tym przypadku prawo do nowego wynagrodzenia powstaje od pierwszego najbliższego miesiąca po upływie miesiąca czasowego pełnienia czynności.”;

2) w § 2 ust. 4, 5, 6 i 7, w § 3 ust. 2 i § 7 skreśla się.

§ 15. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kolei, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrowi Finansów.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1954 r. (poz. 75).

Załącznik nr 1.

WYKAZ ZMIAN I UZUPEŁNIEŃ „TABELI STANOWISK I STAWEK UPOSAŻENIA” STANOWIĄCEJ ZAŁĄCZNIK Nr 1 DO ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW Z DNIA 13 LIPCA 1952 R.

I. W poszczególnych działach służby wprowadza się następujące zmiany:
w dziale służby: „Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych”:

Lp.	Dział służby	S t a n o w i s k o	Kwota uposażenia zasadniczego	Współczynnik premialny	Oznaczenie czasu pracy
1	2	3	4	5	6
1	Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych	dyrektor okręgu kolei państwowych	2800 — 3360	1,0	N
2		wicedyrektor okręgu kolei państwowych	2352 — 2688	1,0	N
w dziale służby: „Wydział Ruchu”					
1	Wydział Ruchu	starszy kontroler ruchu	1093 — 1350	1,0	N
2		starszy instruktor służby ruchu	864 — 1100	1,0	N
3		operator przy dyspozytorze	576 — 715	0,7	N
w dziale służby: „Wydział Mechaniczny”					
1	Wydział Mechaniczny	starszy kontroler mechaniczny	1093 — 1350	1,0	N
2		kierownik działu mototrakcyjnego	920 — 1037	1,0	N
3		kierownik samodz. referatu mototrakcyjnego	750 — 864	1,0	N
4		starszy instruktor parowozowy	864 — 1100	1,0	N